

i tehdy, když se stalo do rukou účastníka samého, třebas mu byl zřízen obhájce či jiný zmocněnec. Tak chápe předpis ten i praxe (srov. Dr. Fr. Havelka »Služební právo státních úředníků a zřízenců« z roku 1937, str. 315). — — —

Č. 12.844.

Dávky za úřední úkony: * Vezme-li živnostenský úřad na vědomí zřízení několika vedlejších závodů, může vyměřiti zvláštní dávku za úřední úkon ohledně jednoho každého vedlejšího závodu.

(Nález z 3. dubna 1937 č. 11.928/37.)

V ě c: Firma Vacuum Oil Company, akc. společnost v Praze (adv. Dr. Jiří Cvetler z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Brně z 18. srpna 1934 o dávkách za úřední úkony.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-lka oznámila okr. úřadu v Kroměříži jediným podáním zřízení 9 benzinových čerpacích stanic jako vedlejších závodů své rafinerie minerálních olejů v Sendražicích a rovněž jediným podáním oznámila městské radě hl. města Olomouce zřízení 6 takových stanic a skladiště minerálních olejů.

Oba úřady vzaly oznámení st-lky na vědomí. Při tom předepsal okr. úřad v Kroměříži st-lce dávku za úřední úkony podle sazby C pol. 13 v částce 2.250 Kč a magistrát v Olomouci dávku podle téže sazby v částce 1.750 Kč.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutími zamítl odvolání st-lky, ježto v obou případech byly jí dávky předepsány nejnižší přípustnou částkou, neboť podle pol. 10 a pol. 13 sazby C dávkového řádu činí nejnižší dávka za přijetí oznámení za zřízení vedlejšího závodu nebo skladu u továrních podniků 250 Kč, takže celková dávka činí vzhledem k počtu vedlejších závodů oznámených st-lkou částky jí k placení předepsané.

O stížnostech podaných do těchto rozhodnutí uvažoval nss takto:

V daném případě je na sporu otázka, zda při kumulativním vyřízení oznámení strany o zřízení několika pobočných závodů jediným úředním výměrem může úřad vyměřiti dávku za každý jednotlivý pobočný závod, jehož zřízení vzal na vědomí, či vzhledem k tomu, že zřízení několika pobočných závodů vzal na vědomí výměrem jediným, smí vyměřiti pouze jedinou dávku v mezích sazby uvedené v položce 13 odd. C dávkového řádu. Řešení této otázky hledati je v ustanoveních zákona č. 53/1925 Sb. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních a v dávkovém řádu č. 191/1932 Sb., případně v dávkovém řádu č. 240/1933 Sb., které na základě tohoto zákona byly vydány. Podle cit. zákona jsou předmětem dávky úřední úkony ve věcech správních. Pravidelně vydává správní úřad pro každý svůj úřední úkon zvláštní písemné vyřízení, takže počet úředních úkonů souhlasí pak s počtem písemných výměrů o nich vydaných. Správní úřad může však také z důvodu zjednodušení úřední manipulace pojmouti do jediného písemného

výměru dva nebo i více úředních úkonů, aniž tím jednotlivé úkony splynou v úkon jediný. Tak je tomu na př. tehdy, kde živnostenský úřad jediným písemným vyřízením vyslovuje trest podle hlavy VIII. živn. řádu a zároveň udílí výstrahu podle hlavy IX. tohoto řádu, nebo kde schvaluje živnostenskou provozovnu podle III. hlavy živn. řádu a týmž výměrem také udílí stavební povolení podle předpisů stav. řádu (Morava) atd.

V daném případě dlužno pokládati za úřední úkon vzetí na vědomí každého jednotlivého pobočného závodu, neboť každý tento závod podléhá úřednímu jednání ve smyslu § 40 živn. řádu. Vyřídily-li první stolice oznámení st-lky o zřízení několika pobočných závodů každá jediným písemným výměrem, pak každý tento výměr obsahuje tolik úředních úkonů, kolik pobočných závodů st-lky bylo jím vzato na vědomí.

Také ustanovením dávkového řádu je rozuměti tak, že obsahují sazby za jednotlivé úřední úkony, takže dávka může být vyměřena tolikrát, kolik jest úředních úkonů dávce podléhajících. Opak nelze dovozovati z toho, že v položce 13 odd. C dávkového řádu se mluví o »přijetí oznámení o zřízení vedlejších závodů«, tedy o zřízení vedlejších závodů v čísle množném, neboť tím není řečeno, že přijetí oznámení jakéhokoli počtu vedlejších závodů podléhá jediné dávce, nýbrž je tím pouze všeobecně vyznačeno, že přijetí oznámení o zřízení vedlejších závodů vůbec podléhá dávce tam vyznačené. Že tomu skutečně tak, tomu nasvědčují četná ustanovení dávkového řádu, kde se mluví o úkonech v čísle množném, a přece nelze pochybovati, že každý z nich podléhá dávce tam stanovené (na př. odd. A pol. 2, 3, 5, 8, 10, odd. B pol. 47, 62 atd.).

Pokud tedy st-lka vytýká, že předepsané jí dávky vybočují z rámce sazby uvedené v pol. 13 odd. C dávkového řádu následkem toho, že úřady prvé stolice vyměřily st-lce dávky nikoli podle počtu písemných výměrů, jež o jejím oznámení vydaly, nýbrž podle počtu filiálek, jichž zřízení vzaly první stolice na vědomí, jsou stížnosti její bezdůvodné, neboť tento postup jest úplně ve shodě se zákonem. Poněvadž pak živnostenské úřady vyměřily st-lce dávky podle sazby dávkového řádu v nejnižší přípustné míře, která je stejná jak u dávkového řádu č. 191/1932 Sb., tak u dávkového řádu č. 240/1933 Sb., padají veškeré námitky st-lky, že vyměření dávky neodpovídá nákladům spojeným s vyřízením a není přiměřenou ani prospěchu strany z uvedených úkonů, ani hospodářským jejím poměrům.

Č. 12.845.

Pojišťovací právo: * Ručení manželky za pojistné, jež se stalo splatným v době, kdy bydlila se svým manželem — zaměstnavatelem — ve společné domácnosti, nezaniká ve smyslu § 170 odst. 2 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. tím, že manželka přestala bydliti se svým manželem — zaměstnavatelem — ve společné domácnosti.

(Nález z 6. dubna 1937 č. 15.813/36.)